

Христъ, Иоанъ сродникъ на великии Константина, кой-то тѣтакъ заповѣда, да сѧ вѣрнатъ заточени-те єпископи въ церкви-те си, и дади назадъ имот-атъ на онїа, кои-то го бѣха изгубили за вѣръ-тѫ. Влѣзи вѣднаша и въ церкви-тѫ, въ празник-атъ на рождество Христово; обаче послѣ сѧ промѣни, и найнапреѣ дади дозволеніе да мысли сѣкой за Бога какво-то ще скободно, и да има сѣкой каквъ-то вѣръ ще, безъ да сѧ возбранява отъ нѣкого. Послѣ же, или отъ рождена-та си лошавина, или кѣто сѧ разгнева, защото го нѣкои отъ єпископи-те смѣшаха, именѹши го предъ лицѣ-то мѹ отстѹпника и пристѹпника, почна да уничтожава Христіаны-те, и да ги именѹши поругателно Галілеи, и да дредствомъ надъ азычници-те; изгони колко-то Христіани имаше въ двор-атъ си, и стана аванъ пристѹпника отъ Христіан-ско-то, и написа трь книги противъ Христіаны-те. Стараса же да вообнови старъ-тѫ вѣръ на азычници-те, и ги почиташе сѧ достоинства, а Христіаны-те забрани, да непредаватъ, нито да сѧ учатъ Блинско ученїе; лиши ги и отъ воиническо-те достоинства, на токари ги сѧ мѧчны даноцы, и ги злодѣйствоваше сѧ различны спосobi, но сѧ уби въ Персийскій-атъ бой сѧ мечъ, отъ нѣкой конѧнику; казватъ, кой-то го убилъ, была Христіанинъ.

Глава 43.

За церковно-то поправленіе отъ Іоанна самодержца.

Абѣє послѣ смѣрть-тѫ Иоанновѣ, первоначал-